

DADES GENERALS

Curs acadèmic	Curs 2022/2023
Tipus de curs	Màster de Formació Permanent
Nombre de crèdits	60,00 Crèdits ECTS
Matrícula	2.200 euros (import preu públic)
Requisits d'accés	La formació específica i d'alt nivell en Ventilació mecànica va orientada a tots aquells professionals sanitaris, metges especialistes i generals, infermeres i terapeutes respiratoris implicats en la prevenció, diagnòstic i tractament dels pacients amb fallada respiratòria. Així mateix és d'interès per a professionals de la Indústria farmacèutica involucrada en el desenvolupament i comercialització d'aparells i tècniques de suport respiratori.
Modalitat	On-line
Lloc d'impartició	Online
Horari	Online

Direcció

Organitzador	Departament de Cirurgia
Direcció	José Antonio De Andrés Ibáñez Médico Especialista en Anestesiología. Catedrático de Universidad. Dep. de Cirugía. Universidad de Valencia. Jefe de Servicio de Anestesia, Reanimación y Unidad Multidisciplinar de Tratamiento del Dolor. Hospital General Universitario de Valencia. Marina Soro Domingo MD, PhD, DESA. Médico Especialista en Anestesiología y Reanimación. Hospital Clínico Universitario de Valencia Carlos María Ferrando Ortolá UCI Quirúrgica. Servicio de Anestesiología y Reanimación. Hospital Clínic Universitario. Barcelona Francisco Javier Belda Nájcher Departament de Salut València - Clínic - Malvarrosa de la Generalitat Valenciana

Terminis

Preinscripció al curs	Fins a 14/02/2023
Data inici	Febrer 2023
Data fi	Juliol 2024

Més informació

Telèfon	961 603 000
E-mail	informacio@adeituv.es

PROGRAMA

Fonaments aplicats al suport respiratori

A.- ANATOMO-FISIOLOGIA I MONITORATGE

1. Anatomia del sistema respiratori aplicada a la ventilació mecànica.
2. Mecànica del Sistema Respiratori: Compliancia i Resistència
3. Mecànica del Sistema Respiratori: Treball de la ventilació.
4. Monitoratge avançat de la mecànica respiratòria.
5. Intercanvi de gasos. Relació ventilació-perfusió, oxigenació.
6. Intercanvi de gasos. Eliminació de CO₂.
7. Monitoratge de l'oxigenació i de l'oxigen
8. Monitoratge de la ventilació: Mòduls respiratoris
9. Monitoratge de la ventilació: Mecànica
10. Monitoratge de la ventilació: Capnografia

B.- FISIOPATOLOGIA

1. Concepte de fallada respiratòria hipoxèmic
2. Concepte de fallada respiratòria mecànica hipercapníc
3. Control total de la via aèria. Algorisme de tractament.
4. Avaluació del pacient amb signes de fallada respiratòria
5. Indicacions de la ventilació mecànica
6. Malaltia pulmonar obstructiva crònica

7. Edema agut de pulmÃ³.
8. Embolisme pulmonar
9. LesiÃ³ Pulmonar Associada a la VentilaciÃ³ MecÃ nica.
10. SÃndrome de Distres Respiratori Agut
11. InteracciÃ³ pulmÃ³-cervell durant la ventilaciÃ³ mecÃ nica
12. Efectes de la VM sobre la circulaciÃ³ esplÃcnica, hepÃtica i renal.
13. InteracciÃ³ cor-pulmÃ³ durant la ventilaciÃ³ mecÃ nica.
14. Efectes pulmonars i sistÃmics de l'administraciÃ³ d'oxigen
15. Complicacions pulmonars postoperatÃries. PredicciÃ³ del risc.

C.- PROVES DIAGNÃSTIQUES

1. ExploraciÃ³ funcional respiratÃria en repÃs.
2. InterpretaciÃ³ clÃnica de la gasometria arterial.
3. Radiografia de tÃrax en pacients crÃtics
4. Tomografia computada del tÃrax
5. Ecografia Pulmonar.
6. Tomografia d'ImpedÃncia ElÃctrica (EIT).
7. BroncoscÃpia

VentilaciÃ³ mecÃ nica en l'intra, postoperatori i cures crÃtiques

A.- APARELLS D'ANESTÃSIA (Optatiu)

1. Estructura dels equips d'anestÃsia.
2. Circuits anestÃsics.
3. CaracterÃstiques funcionals dels aparells d'anestÃsia.
4. Normativa europea i aparells d'anestÃsia. Manteniment i verificacions prÃvies.
5. TÃcniques anestÃsiques amb circuit circular: Fluxos Baixos, MÃnims i Circuit Tancat.
6. ContaminaciÃ³ ambiental per anestÃsics inhalatoris.

B.- VENTILACIÃ MECÃNICA EN L'INTRA I POSTOPERATORI

1. VentilaciÃ³ mecÃ nica en el pacient de Cirurgia TorÃcica.
2. VentilaciÃ³ mecÃ nica en el pacient quirÃrgic amb Malaltia Pulmonar Obstructiva CrÃnica.
3. VentilaciÃ³ mecÃ nica en el pacient asmÃtic.
4. VentilaciÃ³ mecÃ nica en el pacient de cirurgia de les vies aÃries.
5. VentilaciÃ³ mecÃ nica en el pacient de Trasplantament Pulmonar.
6. VentilaciÃ³ mecÃ nica en el pacient de Cirurgia CardÃaca d'adults
7. VentilaciÃ³ mecÃ nica en el pacient de Cirurgia PediÃtrica.
8. VentilaciÃ³ mecÃ nica en el pacient neuroquirÃrgic.
9. VentilaciÃ³ mecÃ nica en el pacient de Cirurgia BariÃtrica.
10. VentilaciÃ³ mecÃ nica en el pacient de Cirurgia LaparoscÃpica.
11. ExtubaciÃ³ postoperatÃria immediata.

C.- VENTILACIÃ MECÃNICA EN CURES CRÃTIQUES

1. OxigenoterÃpia
2. Ventiladors de Cures CrÃtiques. ClassificaciÃ³ de les Maneres ventilatÃries.
3. Maneres assistides/controlades I. VCV, PCV.
4. Maneres assistides/controlades II. PRVC, AVAPS, VentilaciÃ³ variable.
5. Maneres assistides PSV, SIMV, ATC.
6. Maneres assistides proporcionals a l'esforÃ del pacient: PAV, NAVA.
7. VentilaciÃ³ de protecciÃ³ pulmonar: Volum corrent i Driving pressure.
8. Maniobres de reclutament.
9. MÃtodes d'ajust de la PEEP.
10. VentilaciÃ³ en decÃbit pron.
11. Suport extracorpori de l'intercanvi gasÃs.
12. VentilaciÃ³ d'alta freqÃncia. VentilaciÃ³ oscilÃlatÃria.
13. Farmacologia coadjuvant.
14. SedaciÃ³, analgÃsia i BNM durant la ventilaciÃ³ mecÃ nica.
15. PreveniÃ³ i tractament de la pneumÃnia associada a la ventilaciÃ³ mecÃ nica.

D.- RETIRADA DE LA VENTILACIÃ MECÃNICA

1. Principis de deslletament de la ventilaciÃ³ mecÃ nica.
2. SincronitzaciÃ³ pacient-ventilador.
3. Monitoratge avanÃsat de la mecÃ nica ventilatÃria en el deslletament. Ãndexs de predicciÃ³ d'Ãxit.
4. Ecografia pulmonar i del diafragma en el deslletament.
5. Deslletament rÃpid de la VM.
6. Deslletament automÃtic amb sistemes servocontrolados.
7. Deslletament prolongat. Protocols.

VentilaciÃ³ mecÃ nica fora de l'Ãrea de cures crÃtiques

A.- VENTILACIÃ MECÃNICA NO INVASIVA

1. Concepte de VMNI. Epidemiologia d'Ãs.
2. Efectes fisiolÃgics de la VMNI.
3. Indicacions de la VMNI. Guies de la prÃctica clÃnica.
4. Limitacions i complicacions de la VMNI.
5. Interfases. Tipus, avantatges i inconvenients.
6. Respiradors de cures crÃtiques vs. especÃfics per a VMNI.
7. Monitoratge de la VMNI.
8. Maneres ventilatÃries en VMNI; CPAP, BiPAP, PG.
9. Maneres ventilatÃries avanÃsades: especÃfics de cada respirador.

10. Asincronismes pacient-respirador. Detecció i tractament.
11. VMNI en la fallada respiratòria aguda.
12. VMNI en el pacient quirúrgic. Profilàctica i terapèutica.
13. VMNI en el Politraumatitzat. Traumatisme toràcic.
14. Canviant els criteris clíssics de extubació. Paper de la VMNI.

B.- MEDICINA D'URGÈNCIES

1. Fallada respiratòria fora de l'hospital.
2. Ventilació mecànica en el transport de pacients greus.
3. Monitoratge ventilatori bàsic durant el transport sanitari.
4. Respiradors de transport.
5. Maneig del Traumatisme toràcic. Pneumotòrax a tensió.
6. Ventilació mecànica en el pacient amb TCE sever.

C.- PEDIATRIA (OPTATIVA)

1. Característiques del pacient pediàtric. Edats pediàtriques.
2. Insuficiència respiratòria aguda en pediatria. Classificació funcional. Valoració clínic. Monitoratge.
3. Etiologia de la insuficiència respiratòria aguda.
4. Suport respiratori no invasiu.
5. Intubació i cures de la via respiratòria. Sedació i adaptació a la ventilació mecànica.
6. Ventilació mecànica convencional. Indicacions i conceptes bàsics.
7. Maneres i paràmetres de programació.
8. Programació de la ventilació mecànica en el xiquet amb malaltia respiratòria.
9. Monitoratge de la funció respiratòria. Modificacions de la programació del ventilador mecànic. Deslletament.
10. Ventilació mecànica d'alta freqüència.
11. Peculiaritats de la ventilació mecànica neonatal. El nounat preterme.
12. Ventilació mecànica domiciliària pediàtrica.
13. Transport del xiquet en ventilació mecànica.
14. Suport respiratori en pediatria en 2014 Quan i com?

D.- PNEUMOLOGIA (OPCIONAL)

1. Indicacions del suport ventilatori en pneumologia.
2. La Unitat de Cures Respiratòries en un Hospital Terciari.
3. Tècniques per a la retirada de la VM prolongada: tipus de pacients, maneres ventilatòries, maneig de la via aèria, complicacions i tancament de traqueotomia.
4. Valoració i maneig no invasiu en domicili dels problemes respiratoris d'algunes malalties neuromusculars: actuacions sobre els problemes diària.
5. Ventilació no invasiva durant la PEG i durant les broncoscòpies en malalts neuromusculars amb insuficiència ventilatòria.
6. Ventilació no invasiva durant les aguditzacions dels malalts neuromusculars: maneig de la ventilació alveolar i de les secrecions.
7. Ventilació no invasiva en la EPOC: indicacions i procediments durant les aguditzacions i en domicili.
8. Valoració i maneig del mal emocional associat als problemes respiratoris de les malalties neuromusculars. Efecte de la ventilació mecànica.
9. Ventilació mecànica per traqueotomia en malalts neuromusculars: decisions informades, procediments i complicacions.

Treball fi de Màster

1. Conceptes bàsics en Investigació aplicada a la ventilació mecànica
2. Validesa interna i externa. Defectes en la Validesa interna.
3. Investigació amb models en ventilació mecànica.
4. Investigació experimental en ventilació mecànica.
5. Estudis clínic observacionals en ventilació mecànica
6. Estudis clínic d'intervenció en ventilació mecànica.
7. Revisions sistemàtiques i fique-ànlisis en ventilació mecànica.
8. Etapes en el desenvolupament d'un projecte d'investigació sobre ventilació mecànica.

TREBALL FI DE MÀSTER

L'alumne pot proposar treballs de diferents tipus com:

Treball de revisió, Revisió sistemàtica, Estudi retrospectiu, Estudi prospectiu clínic, Estudi prospectiu experimental, Protocol clínic, Elaboració de projecte per a sol·licitud de beca de finançament públic o privat, etc. sempre que estiga directament relacionat amb temes impartits durant el Màster.

L'estructura bàsica dels diferents tipus de projectes seran desenvolupades en el present màndul on l'alumne disposarà d'alguns exemples dels diferents tipus de treballs.

PROFESSORAT

Gerardo Aguilar Aguilar

Profesor/a Asociado. Universitat de València. Servicio de Anestesiología y Reanimación. Hospital Clínic Universitario de València.

César Enrique Aldecoa Álvarez-Santullano

Licenciatura en Medicina

José Miguel Alonso Álvarez

Servicio de Anestesiología, Reanimación y Tratamiento del Dolor. Hospital Clínic Universitario de Valencia

Rafael Badenes Quiles

Profesor/a Titular de Universidad. Departament de Cirurgia. Universitat de València. Jefe de Servicio de Anestesiología. Hospital Clínico Universitario de Valencia.

Francisco Javier Belda Nájcher

Departament de Salut València - Clínic - Malvarrosa de la Generalitat Valenciana

Jorge Sigfrido Belda Piñín

Elena Biosca Pérez

Facultativa Especialista de Anestesiología. Consorcio Hospital General Universitario de Valencia

César Bonome González

José Antonio Carbonell López

Facultativo Especialista de Anestesiología. Hospital Clínico Universitario de Valencia

María de las Nieves Carbonell Monleón

Licenciatura en Medicina

Ferrn Pascual Catalá López

Instituto de Salud Carlos III

Roque Company Teuler

Patricia Cruz Pardos

Licenciatura en Medicina

José Antonio De Andrés Ibáñez

Médico Especialista en Anestesiología. Catedrático de Universidad. Dep. de Cirugía. Universitat de València. Jefe de Servicio de Anestesia, Reanimación y Unidad Multidisciplinar de Tratamiento del Dolor. Hospital General Universitario de Valencia..

Mario De Fez Barberá

Rosa María Dosda Muñoz

Asociado/a Asistencial de Ciencias de la Salud. Departament de Medicina. Universitat de València

Raquel Ferrandis Comes

Adjunto. Hospital Clínico Universitario de Valencia

Carlos María Ferrando Ortolá

UCI Quirúrgica. Servicio de Anestesiología y Reanimación. Hospital Clínic Universitari. Barcelona

José Vicente Ferreres Franco

Licenciatura en Medicina

Santiago García Del Valle

Rafael González de Castro

Servicio de Anestesiología y Reanimación. Hospital Universitario de León

Manuel Vicente Granell Gil

Profesor Permanente Laboral (PPL). Departament Cirurgia (UV). Jefe sección Anestesiología. Consorci Hospital General Universitari de València. Vocal de Torácica SEDAR y European Association of CardioThoracic Anesthesiologists and Intensive Care (EACTAIC)..

Andrea Gutiérrez Valcárcel

MD, DESA. Médico Especialista en Anestesiología y Reanimación. Hospital Clínico Universitario de Valencia

Francisco Javier Hernández Laforet

Profesor Colaborador docente. Universitat de València. Facultativa especialista de Anestesiología. Consorcio Hospital General Universitario de Valencia

María Teresa Ibáñez Martínez

Irene María León Carsá

MD, PhD, DESA. Hospital Clínic Barcelona

Angels Lozano Roig

José Miguel Marcos Vidal

Licenciatura en Medicina

Francisco José Martínez Canoves

Anestesiista. Hospital Clínico Universitario de Valencia.

Sara Martínez Castro

Facultativa especialista de Anestesiología. Hospital Clínico Universitario de Valencia

Armando Maruenda Paulino

Raul Montero Yáñez

Ana Mugarra Llopis

Licenciatura en Medicina

Juan Ignacio Muñoz Bonet

Profesor/a Asociado de Universidad. Departament de Pediatria, Obstetràcia i Ginecologia. Universitat de València

Manuel José Muñoz Martínez

Ernesto Pastor Martínez

Licenciatura en Medicina

Antonio Planas Roca

Jaume Puig Bernabeu

Profesor Asociado/a Asistencial de Ciencias de la Salud. Departament de Cirurgia. Universitat de València. Facultativo especialista de Anestesiología. Consorcio Hospital General Universitario de Valencia..

Fernando Ramasco Rueda

Servicio de Anestesiología y Reanimación. Hospital Universitario de la Princesa. Madrid.

Patricia María Roselló Millet

Sección de cuidados intensivos pediátricos. Hospital Clínico Universitario de Valencia de la Generalitat Valenciana

Lucas Rovira Soriano

Facultativo especialista de Anestesiología. Consorcio Hospital General Universitario de Valencia.

José Antonio Ruiz Domínguez

Jesús Sancho Chinesta

Martín Santos González

Ferran Serralta Cabedo

Licenciatura en Medicina

Emilio Servera Pieras

Investigador Fundación Incliva. Jefe de Servicio de Neumología.. Fundación para la Investigación del Hospital Clínico de la Comunidad Valenciana (INCLIVA)

Marina Soro Domingo

MD, PhD, DESA. Médico Especialista en Anestesiología y Reanimación. Hospital Clínico Universitario de Valencia

Fernando Suárez-Sipmann

Fernando Tornero Ibáñez

Facultativo especialista de Anestesiología. Consorcio Hospital General Universitario de Valencia.

Javier Tornero López

OBJECTIUS

Les sortides professionals que té el curs són:

Les àrees que assisteixen a pacients greus requereixen de professionals capaços d'enfrontar-se a diversos reptes i situacions amb pacients les vides de les quals estan en risc. Necessiten de tota la preparació necessària per a dur a terme la seua tasca amb total professionalitat i coneixement, ja siga en un quiròfan, en una unitat de reanimació, en vigilància intensiva, en urgències o en ambulàncies. Una de les tècniques que més s'utilitzen és la ventilació mecànica. La Universitat de València, en atenció a aquesta necessitat urgent del personal sanitari i de la salut, oferta el seu Màster Propi en Suport Respiratori i Ventilació Mecànica.

Existeix una gran prevalença de malalties respiratòries agudes i cròniques que els professionals de salut tracten dia a dia, que comporten el risc que els pacients puguin patir un quadre de fallada respiratòria que requereisca de suport ventilatori i de ventilació mecànica. Aquesta situació requereix d'un gran coneixement per a aplicar la tècnica en clínica de manera oportuna i adequada. Sens dubte aquesta és una raó de gran pes per a cursar el Màster Propi en Suport Respiratori i Ventilació Mecànica.

Mitjançant el Màster Propi en Suport Respiratori i Ventilació Mecànica, els professionals que ho aproven tindran els següents coneixements i eines:

- Comptar amb una formació especialitzada i d'elevat nivell per a la prevenció, el diagnòstic i el tractament d'aquells pacients que presenten fallada respiratòria.
- Tindre un maneig complet dels conceptes fisiopatològics del recanvi de gasos i la mecànica respiratòria que aboquen als diferents graus de fallada respiratòria.
- Disposar dels coneixements i el perfil requerit per a previndre o tractar la fallada ventilatòria aguda o crònica.
- Tindre coneixements amplis de suport ventilatori en totes les àrees clíniques.

A més, el Màster Propi en Suport Respiratori i Ventilació Mecànica proposa ampliar els coneixements del professional de la salut en aquest complex àmbit, a més de que els estudiants que el cursen adquirisquen les habilitats pràctiques en el maneig d'aquesta tècnica. També té com a objectiu proporcionar un vehicle per a millorar la qualitat dels resultats en anestèsia i cures cròniques en urgències i emergències.

Existeix una elevada taxa de mortalitat en pacients que presenten fallada respiratòria, com en el cas de la síndrome de distrés respiratori agut, que es cobra la vida de més del 30% dels afectats. El seu maneig bàsic és encara la ventilació mecànica, la qual cosa indica que per als professionals de la salut involucrats comptar amb una formació completa és vital. I per això el Màster Propi en Suport Respiratori i Ventilació Mecànica és una excel·lent resposta a les seues necessitats.

Ha de tindre's en compte que els equips utilitzats per a la ventilació mecànica són de tecnologia avançada, que requereixen de coneixements especialitzats per al seu ús i manipulació. Per a algú que manca de la preparació apropiada pot significar fins i tot la vida o la mort en el pacient. El Màster Propi en Suport Respiratori i Ventilació Mecànica compta amb professionals d'alta formació específica i implicats en la prevenció, diagnòstic i tractament dels pacients amb fallada respiratòria, a més de que a Espanya no existeix un altre curs de formació en aquesta especialitat.

Altres avantatges de cursar el Màster Propi en Suport Respiratori i Ventilació Mecànica:

1. Poder accedir a places de metge especialista en Anestesiologia i Reanimació, Medicina intensiva, Pediatria i Pneumologia.
2. Accedir, també, a places de metge i infermeria dels serveis d'urgència, tant hospitalaris com extra hospitalaris.
3. Concursar per a places de metge i infermeria en els serveis d'ajuda mèdica urgent i transport sanitari.
4. Tindre accés a places d'especialista de producte o de tècnic en indústria de Tecnologia mèdica.
5. És l'únic títol especialitzat en aquesta matèria a Espanya.

La metodologia en línia permet traslladar l'experiència formativa a l'AULA VIRTUAL de la UV, on l'alumnat i el professorat podran adquirir i intercanviar coneixements independentment del moment i del lloc on es troben. L'Aula Virtual es constitueix com un entorn de trobada, intercanvi i aprenentatge dinàmic.

Els participants disposen d'una clau personalitzada que permet l'accés al curs des de qualsevol ordinador connectat a Internet i des de qualsevol navegador Web i sistema operatiu.

MATERIALS I RECURSOS ADEQUATS

L'alumnat té a la seua disposició a l'Aula Virtual tot el material didàctic que compon el programa del curs.

A més comptarà, en el seu cas, amb un conjunt de recursos addicionals que permetran al professorat complementar la seua docència: Materials multimèdia, vídeos a través d'un servei de vídeo streaming, arxius Powerpoint, arxius PDF, àudios, diapositives, galeries d'imatges, enllaços d'interès, bibliografia, etc. que seran eines de suport per a aprofundir en els coneixements del curs.

COMUNICACIÓ CONSTANT

Durant el desenvolupament de l'activitat formativa, els participants disposaran de diverses eines de comunicació, com els fòrums, els xats i la missatgeria interna.

Els FÒRUMS de debat són espais compartits per tots els participants (alumnat i professorat)

que permeten l'intercanvi d'idees, així com resoldre dubtes, proposar debats i respondre qüestions.

També permeten intercanviar arxius per a realitzar activitats determinades en grup.

"Els fòrums fomenten la participació, la col·laboració i el treball en equip. Estan sempre disponibles,

l'alumne decideix quan realitza la seua aportació, triant el moment que millor s'adapta al seu horari.

S'ofereix també la possibilitat de comunicar-se en temps real a través d'un XAT. Aquest mecanisme és

útil quan diversos participants desitgen debatre sobre un tema en concret d'una manera simultània i

sincrònica.

L'Aula Virtual disposa d'un sistema de VIDEOCONFERÈNCIA que permetrà aprofundir

en diferents continguts, discutir casos pràctics, i assistir a presentacions en les quals els alumnes poden realitzar preguntes i compartir experiències.

Un eix fonamental en la formació en línia és el seguiment personal dut a terme pels tutors del curs, ajudant a aprofundir i afermar els conceptes clau i resolent els dubtes i consultes particulars a través d'un sistema de TUTORIA personal.